

Ten tijde van de Engelsen

Regelmatig horen we in Oostende door de lokale bevolking bij iets dat in het verleden is gebeurd de verwijzing: „Het was in de tijd toen de Engelsen in grote massa naar hier kwamen.”

Het begon allemaal tussen de twee wereldoorlogen en tot meer dan een halve eeuw na 1944 kwamen jaarlijks duizenden Britten naar Oostende om hier enkele dagen 'holiday' door te brengen.

Tweede thuis

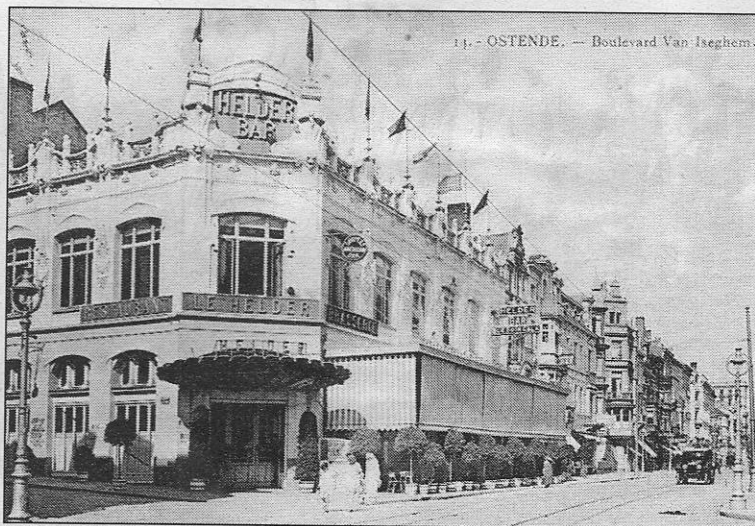
Die Engelsen waren soms als uitgelaten kinderen. Alles op het vasteland was voor hen zo anders. Er was geen sluitingstijd voor de herbergen en de hotelletjes en pensions waar ze logeerden, waren voor hen als een tweede woonst.

Engelsen waren vol lof over Oostende

Meestal waren ze zeer lovend over het eten en zeker over de ontvangst in hun hotel. Voor sommige Engelsen werd Oostende zelfs hun tweede thuis. Ook vonden ze het fijn dat heel veel Oostendenaars een behoorlijk mondje Engels konden spreken. Dat was normaal, want veel Oostendenaars waren tijdens de Eerste of Tweede Wereldoorlog naar Groot-Brittannië gevlucht.

Ontspanning

Het uitzicht van Oostende was in de jaren 1800 al wat Brits, vooral als het over de namen van hotels,

'Den Helder' was de voorganger van 'In 't Wit Paard' dat in de jaren '50 afbrandde. (Fotocollectie Omer Vilain)

'La Terrasse', een etablissement dicht bij de zeedijk en het stadscentrum in de jaren '20. (Fotocollectie Omer Vilain)

restaurants en cafés ging.

Er werd ten behoeve van de Engelsen ook voor ontspanning gezorgd. De befaamde feestzaal en restaurant Den Helder werd niet alleen herdoopt tot Het Witte Paard, maar ook tot The White Horse. Een ander bekend ontspanningsoord was in de eerste 30 jaar van de 20ste eeuw La Terrasse, gelegen op de hoek Van Iseghemlaan/Louizastraat.

Honderden Oostendenaars verdienden goed hun brood met de Engelse toeristen. We denken hierbij aan het personeel op de maalboten, in de kursaal met speelzaal, in de hotels en pensions, de dancings, de georganiseerde excursies naar Brugge en de frontstreek waar veel Britten gesneuveld zijn tijdens de Eerste Wereldoorlog.

Gemis

De huidige generatie kan zich niet meer voorstellen hoe het was toen de Engelsen hier vanaf Pasen toegestroomd kwamen. Maar heel wat oudere Oostendenaars kunnen zich dat nog duidelijk herinneren. Vooral hoe het was toen de Engelse toeristen zich na heel wat Belgische pintjes soms gedroegen. Dat was echt niet al te voorbeeldig. Maar toch worden ze gemist, de Britten, en menig Oostendenaar zou maar al te graag opnieuw een vaste verbinding zien tot stand komen tussen Oostende en Engeland.